

Потенціал роздрібного інвестора часто обмежений не розміром капіталу, а відсутністю інституційної підтримки. Напрямом розширення є трансформація брокерських послуг у напрямку роботизованих консультантів (robo-advisors) та алгоритмічного управління ризиками. Використання штучного інтелекту для автоматичного ребалансування портфелів, податкової оптимізації та адаптації структури активів до життєвого циклу інвестора дозволить знизити поріг входу для якісного управління капіталом, роблячи послуги ефективного менеджменту доступними для масового сегменту.

Стримуючим фактором є асиметрія відповідальності між емітентами та міноритаріями. Для розширення інвестиційного потенціалу необхідно запровадити ефективні механізми колективних позовів і створити компенсаційні фонди для захисту роздрібних інвесторів у випадках шахрайства або банкрутства контрагентів. Крім того, стимулювання розвитку корпоративних пенсійних планів з можливістю вибору інвестиційних стратегій самим працівником дозволить трансформувати «короткі» спекулятивні гроші у стратегічний довгостроковий капітал, що є базисом для зростання національного фондового ринку [1-2].

Отже, розширення інвестиційного потенціалу роздрібних інвесторів лежить у площині синтезу технологічної доступності, фінансової освіти та інституційних механізмів захисту. Ключовим трендом є перехід від політики «залучення клієнтів» до політики «формування капіталу», де роздрібний інвестор виступає не як джерело ліквідності, а як стратегічний партнер довгострокового економічного зростання.

Література

1. Пузирьова П.В. Світовий досвід організації моделей недержавного пенсійного забезпечення: особливості та можливості для України. Формування ринкових відносин в Україні. 2025. №1(284). С. 139-150. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15109375>

2. Румик І., Кузьмінський В., Костильова В. Особливості функціонування недержавних пенсійних фондів. Вчені записки Університету «КРОК». 2023. №2(70). С. 29-37. DOI: <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2022-70-29-37>

УДК 338.1:658

Процко Я.О., здобувач PhD Економіка
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»

МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ІТ-КОМПАНІЙ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

Цифровізація глобальної економіки перестала бути просто технологічним трендом. Наразі вона стала фундаментальним чинником

трансформації бізнес-середовища. На сучасному етапі функціонування економічних систем і суспільства бізнес-структури та фінансові компанії перебувають під впливом цифрових технологій, динамічний розвиток яких уже призвів до змін в управлінні більшістю бізнес-процесів і є одним із головних чинників подальшої економічної трансформації [1, с. 171]. Для ІТ-компаній, які традиційно перебувають в авангарді інновацій, цей процес створює як безпрецедентні можливості для масштабування, так і жорсткі виклики, що вимагають перегляду традиційних підходів до управління, розробки продуктів і взаємодії з клієнтами. У цих умовах класичні лінійні моделі розвитку (від стартапу до корпорації) поступаються місцем гнучкішим, адаптивним та екосистемним конфігураціям. Здатність обирати та комбінувати відповідні моделі розвитку – від продуктово-сервісної до платформної та глобально-розподіленої – стає ключовим чинником конкурентоспроможності та довгострокової стійкості ІТ-бізнесу в епоху цифрової трансформації.

Перш за все, відбувається трансформація бізнес-моделей від продукту до екосистеми. Цифровізація змінює логіку зростання ІТ-компаній. Класична продуктова модель (ліцензування ПЗ) поступається сервіс-орієнтованим та платформним підходам. Сучасний розвиток передбачає перехід від разових продажів до моделі Subscription (ХaaS), що забезпечує передбачуваність грошових потоків та довгострокову взаємодію з клієнтом. Водночас формується екосистемна модель, де компанія не просто надає сервіс, а створює взаємопов'язане цифрове середовище (маркетплейси API), яке утримує споживача та масштабується за рахунок мережових ефектів.

Наступним трендом є побудова інноваційної архітектури та технологічного стеку. Умови цифрової економіки вимагають архітектурної гнучкості. Ключовою моделлю стає хмарно-нативний підхід (мікросервіси, DevOps), що дозволяє скоротити час виведення продукту на ринок. Успішні ІТ-компанії інтегрують у свої операційні моделі технології штучного інтелекту та великих даних не лише як функціональність продукту, а як базовий елемент управління – для персоналізації пропозицій, прогнозової аналітики та автоматизації внутрішніх процесів.

Далі слід розглянути гібридизацію та еволюцію моделей взаємодії з персоналом. Розвиток ІТ-компаній в умовах глобальної конкуренції за таланти базується на переході до гібридних і розподілених моделей командування. Цифровізація дозволяє нівелювати географічні обмеження, формуючи «borderless company». Це вимагає впровадження нових моделей управління: від контролю присутності до управління за результатами та створення цифрових хабів, що поєднують віддалену роботу з точками фізичної колаборації.

Важливо наголосити на процесах адаптації компаній до регуляторних викликів та кібербезпеки. Цифровізація супроводжується посиленням регуляторного тиску. Модель розвитку ІТ-компанії сьогодні обов'язково

включає комплаєнс як ключову бізнес-функцію. Забезпечення довіри через вбудовану кібербезпеку стає не технічним апгрейдом, а фундаментальною умовою масштабування, зокрема у сферах фінтеху, healthtech та B2B-сегменті. Ключовим завданням є розробка та впровадження комплексних підходів до фінансової безпеки, що повинні враховувати особливості цифрових технологій та економічні зміни, а також забезпечувати дотримання нормативних вимог. Це вимагає постійного оновлення знань, впровадження інноваційних підходів до фінансового планування та управління ризиками, які є запорукою стабільності й успішного функціонування ІТ-компаній в умовах «розумної» економіки та цифровізації [2, с. 86].

І, насамкінець, це вибір стратегічної орієнтації. Аналіз сучасних практик показує двоїстість успішних стратегій. Перша модель – глобальна масштабованість – передбачає створення продуктів з потенціалом виходу на міжнародні ринки з першого дня. Друга – глибока нішевість – фокус на високоспеціалізованих рішеннях для конкретних індустрій. В обох випадках ключовим фактором розвитку є здатність до швидкої адаптації бізнес-моделі під впливом технологічних змін та економічної нестабільності.

Отже, моделі розвитку сучасних ІТ-компаній еволюціонують від жорстких структур до адаптивних, платформних та екосистемних утворень. Ключовими драйверами успіху виступають технологічна гнучкість, глобальна мобільність ресурсів, вбудована безпека та здатність швидко трансформувати бізнес-модель під впливом цифрових інновацій.

Література

1. Rumyk I., Melnichenko I. Development of innovative business companies and fintech industry in the digital economy. The development of innovations and financial technology in the digital economy: monograph. OŪ Scientific Center of Innovative Research. 2023. 230 p. DOI: <https://doi.org/10.36690/DIFTDE2023-170-188>
2. Rumyk I., Puzyrova P. Conceptual approaches to ensuring financial security of IT companies in the context of smart economy and digitalisation. Economics, Finance and Management Review. 2025. №1(21). PP. 85-97. DOI: <https://doi.org/10.36690/2674-5208-2025-1-85-97>

УДК 005.95/.96:004

Yatchenko Pavlo
National University of Food Technologies

A THREE-LAYER FRAMEWORK FOR SCALABLE DIGITAL ONBOARDING IN HIGH-VOLUME HIRING